

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074493009392/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten

GRAVES. Ja, det var jo Ungdommens Aar, lille Mor, og det er skønt vi kan mindes dem med Glæde, det skal vi være taknemmelige for. Menneskene skønner altid for lidt paa det de *har*, for det de altid higer efter det de *ikke har*.

ANN' KATRIN'. En burde jo være rolig, det er en Skam, og En kan ikke være det bekendt, men a har en sær Angst, — det kender du vel ikke noget til?

GRAVES. Hvad er du angst for, Ann' Katrin'.

ANN' KATRIN'. For vort Hus, for vor Slægt, for os alle sammen, at det skal gaa galt.

GRAVES. Ja, a er heller ikke fri for at mærke lidt til det.

ANN' KATRIN'. Tænk, gør du ogsaa.

GRAVES. Ja. Jo naar alting lykkes hele Tiden, — det bliver ikke ved at gaa. Det er vist heller ikke sundt for Menneskene.

ANN' KATRIN' (bjergtelligt hen imod ham). Og ved du hvad a er saa ked af?

GRAVES. Nej, lille Mor.

ANN' KATRIN'. At Ung-Graves, vor kære Dreng, gaar fra os, han bliver en Fremmed for os, — ja tykkes du ikke Graves?

GRAVES (nikker).

ANN' KATRIN' (rørt). Er det ikke sørgeligt Graves?

GRAVES (dybt). Ja, ham kan vi ikke undvære.

ANN' KATRIN'. Ja, aa, hvis han ikke snart kommer hjem til Hedegaard, saa gaar han fra os, han gaar ud af vor Slægt.

(Ung-Graves og Karen ses i Haven, sæt ved Vinduerne).

Se der er de igen de Unge.

(De to Gamle iagttager dem lidt).

GRAVES. Det er ikke Narrestreger de to taler om.

ANN' KATRIN'. Nej, det er det ikke.

GRAVES (de Unge nærmer sig). De kommer vist herind. Det er bedst, Ann' Katrin', at vi lader de Unge snakke i Ro (begge ind i Aftægtsstuen. Ung-Graves og Karen ind fra Havedøren; de er meget alvorlige)